

den had grenswater te zijn. Pas daarna, in 1345, kwam dan ook als Binnenrottesluis de naar keizerin Margaretha genoemde Keizerinnesluis tot stand ⁴³).

Na de vermoording van Wolfert van Borselen zijn de Bokels, trouw aan het Henegouwse huis, dus weer hersteld in het bezit van hun ambacht bewesten de Rotte, terwijl het ambacht beoosten de Rotte in 's-graven boezem bleef. De Bokels hadden hun gebied zelfs weten uit te breiden met het Westnieuwland (de waard voor Rotterdam), zoals blijkt uit het successieverdrag van 27 juli 1327 tussen graaf Willem III en Dirk Bokel ⁴⁴). De nederzetting in de Rottedelta was langzamerhand wat meer stedelijke allures gaan aannemen: successievelijk komen er een kerk (1306) ⁴⁵), school, grafelijke herberg en gasthuis ⁴⁶). In het Bokelsambacht is in 1333 voor de eerste maal sprake van de woning 'ten westende van Rotterdamme', die bewoond werd door Dirc die Visscher (het slot Bulgerstein) ⁴⁷); in 1339 bestond, zoals we zagen, daar de Nyepoort (Oppert = nieuwstad) ⁴⁸).

Dirk Bokel had geen mannelijke nakomelingen. De graaf stond hem in 1327 toe dat zijn dochter Agniese hem opvolgen zou in al zijn lenen behalve 'het ambacht van Rotterdamme ende al tgoed dat hi van ons houd ende binnen den ambocht van Rotterdam voirscreven gheleghen es, ende den waert voir Rotterdamme, ende alsulc verval ende scoenese, als den ambocht van Rotterdamme toe behoirt, binnen den voirseyden ambocht, ende die hi van ons hout' ⁴⁹). Overeenkomstig deze bepalingen zijn na de dood van Dirk Bokel (ca. 1334/35 ⁵⁰) beide Rotterdamse ambachten met elkaar verenigd onder één heer, graaf Willem IV, die op 7 juni 1340 aan de poorters van Rotterdam stadsrecht schonk ⁵¹).

Tevoren, op 25 juli 1328, had graaf Willem III 'unsen luden van Rotterdam, wonende in onse ambochte' ook al met rechten begiftigd, die men als stadsrecht zou kunnen aanmerken ⁵²). Te Lintum beschouwde ook dit stadsrecht als gegeven aan het westelijke Bokelsambacht ⁵³), ook al had Fruin aangetoond dat het handvest uitsluitend op het oostelijk (grafelijk) ambacht betrekking kon hebben en dat de Bokels nog jaren daarna in het westelijk ambacht hun heerlijk recht bleven uitoefenen ⁵⁴). Wiersum, schrijvend in het gelegenheidsgedenkboek van 1928, beantwoordde de vraag of Rotterdam al of niet in 1328 blijvend stadsrecht heeft gekregen, moeilijk anders dan bevestigend,